

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πανηγυρικά εορτάστηκε την Τρίτη 19 Δεκεμβρίου 2023 (6 Δεκεμβρίου με το παλαιό εορτολόγιο) στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η μνήμη του [Αγίου Νικολάου](#), Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας του Θαυματουργού, με επίκεντρο τον φερώνυμο πανηγυρίζοντα περικαλλή Ιερό Ναό στην πόλη της Μπετζάλλα στη Δυτική Όχθη.

Όπως αναφέρεται στην ενημέρωση της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων για την εορτή, «ή Ἐκκλησία ἀναμνησκεται τόν ἅγιον Νικόλαον ὡς τόν πατέρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 4^{ου} αἰῶνος, «ὡς κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος» καί ὡς μετασχόντα εἰς τήν Α' Οἰκουμενικήν Σύνοδον τῆς Νικαίας καί

ὑπερασπίσαντα τό ὁμοούσιον τοῦ Υἱοῦ πρός τόν Πατέρα».

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, τοῦ Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μπετζαλλά Αρχιμανδρίτου π. Πορφυρίου, τῶν Ιερέων π. Μπούλος καὶ π. Γιούσεφ καὶ π. Ηλία καὶ τοῦ Πρεσβυτέρου π. Χάννα Αουάντ, ἄλλων ιερέων τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου.

Παρέστησαν ἡ κ. Κωνσταντίνα Γύφτου, εκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου στα Ιεροσόλυμα, οἱ εκπρόσωποι τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Χουλούντ Νταγιέμπες καὶ κ. Ριάντ Χανανίγιε, ὁ Ἡγούμενος Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος ἔχοντας τὴν εὐθύνη διοργανώσεως τῆς τελετῆς καὶ πλῆθος πιστῶν τῆς πόλης.

Στο Κοινωνικὸ τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος κήρυξε τὸν θεῖο λόγο κάνοντας, μεταξύ ἄλλων, ἀναφορὰ στὸν βίο καὶ τὶς ἀρετές τοῦ τιμωμένου αγίου.

Αναλυτικὴ ἡ ομιλία τοῦ Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Ὅτι Οὗτος ἔστιν ὁ Θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· οὗτος ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας», (Ψαλμ. 47,15) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης Νικόλαος ὁ ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ναῶ ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Μπετζάλλα, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ μνήμην.

Αγάλλεται καί εὐφραίνεται ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου αὐτῆς Νικολάου, διότι οὗτος διεκρίθη ὡς μέγας ποιμὴν, μιμούμενος τὸν ἀρχιποιμένα Χριστόν, οὐχὶ μόνον τῆς τοπικῆς αὐτοῦ πνευματικῆς δικαιοδοσίας, ἀλλὰ τῆς καθ' ὅλου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς λέγει ὑμνολογικῶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. «Σέ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καί μιμητὴν κατὰ πάντα, τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, δυσωποῦμεν, ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς».

Ὦντως ὁ Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος ἀνεδείχθη μέγας ποιμὴν τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καί τοῦτο, διότι εἶχεν ὡς πρότυπον αὐτοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν λέγοντα: «ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καί γινώσκω τὰ ἐμὰ καί γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καί τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,11,14,15).

Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς τούτους λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἀπεσκίρτησε μὲν γάρ τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος, ἀπονέυσας εἰς ἁμαρτίαν, ἐξωκίσθη διὰ τοῦτο τῆς ἱερᾶς καί θείας αὐλῆς, τῶν τοῦ παραδείσου περιβόλων φημί, καί ταύτην νοσήσας τὴν συμφορὰν τῷ πρὸς ἁμαρτίαν φενακίσαντι διαβόλῳ, καί θανάτῳ τῷ ἐξ ἁμαρτίας ἀναβλαστήσαντι, πικροῖς ὄντως καί ἀγοητεύτοις κατεσαγηνεύθη λύκοις. Ἐπειδὴ δέ ποιμὴν ἀγαθὸς ἐφ' ἅπαντας ἀνεδείχθη Χριστός, ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν.... σταυρόν ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς, ἵνα θανάτῳ νεκρώσῃ τὸν θάνατον.... Καταργήσας διὰ τῆς πίστεως τὴν τυραννήσασαν ἁμαρτίαν, καί «προσηλώσας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῷ ἰδίῳ σταυρῷ, καθὼς γέγραπται (πρβλ. Κολ. 2,14). [καί ἀναλυτικώτερον: ὁ ἄνθρωπος ἀπεμακρύνθη μὲν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν καί ἔκλινε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν. Διὰ τοῦτο ἐξεβλήθη ἐκ τῆς ἱερᾶς καί θείας αὐλῆς, ἐννοῶ ἐκ τῶν περιβόλων τοῦ Παραδείσου. Καί ἐπειδὴ ἀρρώστησε ἀπ' αὐτὴν τὴν συμφορὰν, τὴν ἐπεξεργασμένην ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐξηπάτησε τὸν ἄνθρωπον διὰ δόλου εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνεβλάστησεν ὁ θάνατος, ἔγινε οὗτος θῦμα τῶν λύκων, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἦσαν πικροὶ καί ἀδυσώπητοι. Ἐπειδὴ δέ ὁ Χριστὸς ποιμὴν ἀγαθὸς εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους «ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καί σταυρόν ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου νεκρώσῃ τὸν θάνατον, ... καταργήσας διὰ τῆς πίστεως τὴν τυραννήσασαν ἁμαρτίαν καί προσηλώσας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῷ ἰδίῳ σταυρῷ», (Κολ. 2,14) καθὼς γέγραπται.

Ἡ ἱερά καί θεία αὐλή, δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν ἐπίγειον δηλονότι Παράδεισον, τὸν ὁποῖον ἐχαρίσατο ἡμῖν τῆς ἀνθρώποις ὁ Θεὸς διὰ νὰ τύχωμεν τῆς ἐλευθερίας, «ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ» (Γαλ. 2,4) «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καί μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ 5,1) παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος. Αὐτὸς οὗτος ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός,

ἐγένετο ἀρχιποίμην, «ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, καί ἡμεῖς λαός νομῆς αὐτοῦ καί πρόβατα χειρός αὐτοῦ», (Ψαλμ.94,7), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Αὐτός οὗτος ὁ Θεός ἔθετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποστόλους καί διδασκάλους (Α΄ Κορ. 12,28), διάδοχοι δέ τούτων εἶναι οἱ ἐπίσκοποι, τούς ὁποίους τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου, (Πρβλ. Πραξ. 20,28).

Τοιοῦτος ἐπίσκοπος καί ποιμήν, διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, διέλαμψε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐν ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος. Ἡ ἐνεργός συμμετοχή αὐτοῦ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ Πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ ἔτει 325 μ.Χ. κατὰ τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν τοῦ κακόφρονος Ἀρείου, κατέδειξε τόν θεσπέσιον Νικόλαον «κανόνα πίστεως» καί «προστάτην τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθη Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σύν παρρησίᾳ, καί κανῶν ἀνεδείχθη, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπέρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις διδασκαλίαις καί εἰσηγήσεσι».

Ὁ μακάριος Νικόλαος, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός, «ἡγιάσθη ὡς μέγας μύστης τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ», διότι ἐφύλασσε κρίσιν, τάς θείας δηλονότι ἐντολάς, καί ἐποίει δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ, ἀκούων τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος: «Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καί ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ», (Ψαλμ. 105,3) Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ ἱερομύστης Νικόλαος ἔλαβε τήν προσωνυμίαν τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος δέν ἔγραψεν ὁ ἴδιος συγγράμματα, διότι ὁ μέν Εὐαγγελικός λόγος τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τό δέ μυστήριον τῆς πίστεως εἶχεν ἐν καθαρᾷ συνειδήσει (Πρβλ. Α΄ Τιμ. 3,9). Ὁ Θεός ἔλαμψε ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Νικολάου πρὸς φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πρβλ. Β΄ Κορ. 4,6), ὡς κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος. Ὑπό τῆς φωτιστικῆς ταύτης δυνάμεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, κινούμενος ὁ ἱερός Νικόλαος ἀνεδείχθη ποιμήν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καί διδάσκαλος τῆς Ὀρθοδοξίας, τούτέστιν τῶν δογμάτων τῆς ἀληθείας, ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός: «Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τήν φοβεράν ἐκείνην κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις ἱερώτατε (Νικόλαε)».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τά ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί εἰς αὐτούς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Χριστοῦ ὄντες Ἀρχιποιμένες, διό καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος παραγγέλλει λέγων «πᾶσαν τήν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλλει περί ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη, ὃ ἀντίστητε στερεοί τῇ πίστει», (Α΄ Πέτρ. 5, 7-9).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ σήμερον ὁ τήν ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης ἐπισκεψάμενος θεοφόρος Νικόλαος, ἵνα παραμείνωμεν «στερεοί ἐν τῇ πίστει». Τήν πίστιν, τήν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπ’ Αὐτόν τόν Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν διά τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων αὐτῶν, τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἡ πίστις δέ αὕτη, δεν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν πίστιν ἡμῶν εἰς τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστιν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου καί τῆς πρός τό ταπεινόν καί ἀσθενές τῆς ἀνθρωπότητος συγκαταβάσεως, τό ὁποῖον (μυστήριον) ἔλαβε χώραν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἐγγύς, πλησίον ἡμῶν, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός, «ἐγγύς εἰ, Κύριε, καί πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια», (Ψαλμ. 118, 151). Καί ἀλλαχοῦ κατά τόν Προφήτην Ἰερεμίαν, «Θεός ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καί οὐχί Θεός πόρρωθεν» (Ἰερ. 23,23). Οὗτος ὁ «ἐγγίζων Θεός» εἶναι ὁ «Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης» καί ὁ Θεός τῆς εἰρήνης, εἶναι «ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός γεννηθείς ἀρρεύστως Υἱός καί ἐπ’ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθείς Χριστός».

Ναί, ἀγαπητοί μου, ἡ ὁμορος (ἡ γείτων) πόλις ὑμῶν Βηθλεέμ ἐτοιμάζεται νά δεχθῇ ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτῆς, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καί ὑπερευλογημένης Θεοτόκου τόν Λυτρωτήν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἐτοιμάσωμεν λοιπόν καί ἡμεῖς τό «σπήλαιον» τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἵνα δεχθῶμεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ, Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν: «Νεῦσον πρός ὕμνους οἰκετῶν, εὐεργέτα, ἐχθροῦ ταπεινῶν τήν ἐπηρμένην ὀφρύν, φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας. Ὑπερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους, μάκαρ, μελωδούς τῇ βάσει τῆς πίστεως», [καί ἀπλούστερον: Κύριε, ὁ εὐεργέτης, ὁ παντεπόπτης τῆς ζωῆς μας καί ὁ ἀληθινά μακάριος, συγκατάνευσε στούς ὕμνους τῶν δούλων Σου. Ταπείνωσε τό ὑπερήφανο φρύδι τοῦ ἐχθροῦ μας διαβόλου καί ὁδήγησε ἐμᾶς, τούς ὑμνητάς Σου, πάνω ἀπό τήν ἀμαρτίαν, στηρίζοντάς μας ἀκλόνητα πάνω στό θεμέλιο τῆς πίστεως].

Ἀμήν! Ὑἱὲ πολλὰ καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε λιτανεία εσωτερικώς και πέριξ του Ναού.

Το μεσημέρι παρετέθη τράπεζα παρουσία των Ιερέων και των Επιτρόπων της Μπετζάλλας.

Επίσης η μνήμη του Αγίου Νικολάου εορτάσθηκε στον φερώνυμο πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό στα Ιεροσόλυμα, πλησίον του Πατριαρχείου.

Το απόγευμα της παραμονής της εορτής τελέσθηκε Εσπερινός και το πρωί, ανήμερα της εορτής, Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, συλλειτουργούντων Αγιοταφитών Ιερομονάχων, του Γέροντος Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτου π. Μαθαίου, του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου και του Πρεσβυτέρου π. Νεκταρίου.

Έψαλλαν ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, ο π. Χριστόδουλος και οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Σιών παρουσία του πιστού λαού και εκπροσώπων του Ελληνικού Γενικού Προξενείου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος, ο οποίος συνεχίζει την ανακαίνιση του Ναού, δεξιώθηκε τον κλήρο και τον λαό στο ηγουμενείο και στο προαύλιο του Ιερού Ναού.

Περισσότερες φωτογραφίες:

[ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΗ ΦΕΡΩΝΥΜΗ ΠΑΝΥΓΡΙΖΟΥΣΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ](#)

[Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΗ ΦΕΡΩΝΥΜΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΣΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ](#)

[Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟΝ ΦΕΡΩΝΥΜΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΝΤΑ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΣΤΗ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑ](#)

Φωτογραφίες:

